

Čís. 4254.

Vyrovnačí řád.

Není závady, by dlužník, nabídnuvši věřitelům 35% ku splacení nejdéle do dvou let, nenabídl jim další větší kvotu k placení po delší než dvouleté době.

(Rozh. ze dne 14. října 1924, R I 828/24.)

Soud první stolice vyrovnání potvrdil, rekursní soud odepřel vyrovnání potvrditi. **Důvody:** Dle vyrovnacího návrhu má poslední 10%ní splátka z 45% vyrovnací kvoty býti splatna až dne 14. ledna 1927, takže celá vyrovnací kvota dle vyrovnání měla by býti splacena v delší než dvouleté lhůtě dle §u 3 (2) vyr. ř. a zákona ze dne 26. dubna 1923 č. 99 sb. z. a n. jedině přípustné. Příčí se tedy vyrovnací návrh zákonu (§ 50 č. 1 a 2 vyr. ř.). Dle citovaných zákonných ustanovení vyžaduje se totiž nejen, aby nabídnutá vyrovnací kvota byla nejméně 35%ní, nýbrž též, aby celá kvota byla nejpozději do 2 let splatna. Správnosti tohoto náhledu nasvědčují i motivy k vyr. řádu, kde výslovně vysloveno a odůvodněno, proč jakožto nejdélší lhůta platební se připouští pouze lhůta dvouletá pro celou vyrovnací kvotu, a přináší také účel vyrovnacího řízení s sebou, by se dostalo věřitelstvu kvoty co nejdříve a by se splatnost neprotahovala o celé roky. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Pokud se týče výkladu §u 3 (2) vyr. ř. ve spojení s čl. I. zákona čis. 99/23 sb. z. a n., nelze souhlasiti s výkladem rekursního soudu. Výklad ten byl by správným, kdyby vyrovnací dlužník nabídl věřitelům zaplacení sice větší než 35%ní, avšak jednotné kvoty jich pohledávek v době delší dvou let. Tato nabídka by odporovala předpisu čl. I. zák. ze dne 26. dubna 1923 č. 99 sb. z. a n. a byla by proto nepřípustnou. V tomto případě nabídl však vyrovnací dlužník vyrovnáním ze dne 10. dubna 1924 45%ní vyrovnací kvotu, kterou chce zaplatiti děleně: 5% dne 1. října 1924, 10% dne 1. dubna 1925, 10% dne 1. října 1925, 10% dne 14. ledna 1926 a zbytek 10% dne 14. ledna 1927, takže zákonem žádaných nejméně 35% bylo by zaplaceno ve lhůtě kratší, než v zákoně požadované lhůtě dvouleté, a jenom zaplacení zbytku na 35% bylo by oddáleno na další rok. Tím však zákonu zcela vyhověno, neboť bude zaplaceno nejméně 35% pohledávek do dvou let, jak zákon stanoví. Příčilo by se zejména zájmu věřitelů, by nesměli přijmouti větší než 35%ní kvotu, když dlužník je s to, by ji zaplatil, může však tak učiniti teprve po dvou letech.

Čís. 4255.

Exekuce na základě říšskoněmeckých exekučních titulů.

Povolení takovéto exekuce nepředchází v tuzemsku delibachní řízení, předepsané právem říšskoněmeckým.